

LEDWOMOWNY (2) *ai*

Teksty nie oznaczają é oraz ó; e oraz pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w ledwo).

sg m A ledwomown(e)go (1). ◇ pl A subst ledwomown(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

1. Z trudem mówiący (1) :

Wyrażenie: »usta ledwomowne« (1): A otworzywszy vřtá ledwomowne/ Prze on ciężki žal/ y myśli frálowne/ Znowu [ocięc] zábawia miłą krew przy łobie GrochKal 8.

2. Niemy (1) :

Wyrażenie: »głuch ledwomowny« (1): Y przywiedli mu głuchego y niemego [surdum et mutum] (marg) przynieśli mu głuchá ledwomownego. (-) WujNT Mar 7/32; [Y przywiedli mu głuchá ledwomownego [μογιλάλον] (przypis) Słowo greckie [μογιλάλος] nie zgołá znáczy niemego/ ále co ledwie mowić może/ á tákże ieřt ze dwu łłow iedno vczynione/ iákořmy y my w polřkim włóżyli. CzechNT Mar 7/32].

KN